

Kyrkoblad

för Falköpings pastorat

Nr 1 • 1999

*"Min själ
prisar
Herrens
storhet"*

- Madonnan kommer till oss • Sorg och syrener
- Effektivitet med känsla på kyrkogården • Kyrkan öppnar i Vistorp
- Ung i Tiarp & Yllestad • Musik i fastan • Diakoni

Men vid Jesu kors stod hans mor... (Joh. 19:25)

När Maria en gång i Nasaret svarade ja till uppdraget att bära och föda Guds son, så var det ett ja till troheten. Maria är också symbol för den sanna troheten.

Många människor är idag rädda för att engagera sig, i något, i någon, kanske därför att de själva blivit svikna, av sina föräldrar, av sin livskamrat, av sina vänner, av sina barn.

Många unga väljer idag bort äktenskapet som en samlevnadsform, därför att statistiken pekar på många, så många misslyckanden och katastrofer på det mänskliga samlivets områden. Många är beredda att alltför snabbt ge upp ett engagemang, som man har åtagit sig, när svårigheterna och prövningarna kommer och aldrig tycks ta slut.

Att bara moralisera hjälper inte långt. Ingen av oss, som kallar oss kristna och vill vara det, kan skryta med den fullkomliga troheten. Men jungfru Maria lär oss att våga vara trogna, trogna våra insikter, trogna våra löften in i döden, trogna våra närmaste till livets slut, trogna våra vänner och trogna den livsuppgift, som blivit oss anförtrodd.

”Men vid Jesu kors stod hans mor...” När den gamle Symeon i templet talade om svärdet, som

skulle gå genom hennes själ, anade hon bara vad som skulle komma att hända hennes älskade son. Och när det ohyggliga hände, då alla svek, då var hon kvar kvar hos Honom som den absolut trogna, Virgo fidelis, en avspeglning av Guds trohet.

Hon säger idag till oss orden från Kana: ”Gör det han säger åt er!” (Joh. 2:5). Hennes trohet sattes på prov, hon måste följa med ända till korset.

Därför är hennes kärlek så oändligt mycket värd. Den uthärdade provet och den har hållit ända till slutet.

Maria är vår förebild. Hon, som gav oss sin son som vår bror, är också genom detta vår mor. Livet och framtiden vet vi inget om. Den kommer ur Guds hand och skall genomsyras av nåden. Allt kommer ur Guds hand. Det bekräftades av Maria, som svarade ja och var trogen sin kallelse ända till sin sons kors. Amen.

Lars Magnusson

Foto Urban Jorméus

Maria vid Jesu kors på den unika altarpuppans i Vistorps kyrka. Provinsiell barock från 1775.

Innehåll i detta nummer:

Men vid Jesu kors stod hans mor... sid 2, Äntligen öppet i Vistorps kyrka sid 3, Svart sorg, saknad och vårens alla syrener sid 4-5, Pernilla ny i Mösseberg sid 5, Eftertanke i fastetid sid 6, CD:n Alla talar om sid 6, Våren är full av musik sid 7, Pilgrimsmadonnan till S:t Olof sid 8, Mariabilder i våra kyrkor sid 9, Effektivitet med känsla sid 10, Livskraft, mission och Sri Lanka sid 11, Nya roller för diakonin sid 12, Detta händer med kyrkoskatten sid 13, Ung i Svenska kyrkan sid 14-15, Korsordet sid 16.

Kyrkoblads nr 1/1999

Nästa Kyrkoblads utkommer inför sommaren 1999.

Ansvarig utgivare:

Lars Magnusson.

Redaktion: Lars Magnusson och Urban Jorméus.

Tryck: Svärd & Söner Tryckeri AB, Falköping.

Omslagsbild: Therese Robinson, Mularp med sonen Samuel åtta månader gammal.

Foto: Mats Thorner.

Äntligen öppet i...

Efter en omfattande renovering återöppnas kyrkan i Vistorp.

– Hoppas verkligen att folket i bygden åt ervänder till sin kyrka när den öppnas igen, säger Kyrkorådets ordförande Rune Ramefors.

Vistorps kyrka är klar efter den mest genomgripande upprustningen i kyrkans över 100 åriga historia. Kyrkan som invigdes första gången 1886, blev med tiden svårt drabbad av fukt som trängde in genom otäta fogar i väggar och tak.

– Skadorna var så stora att vi var tvungna att byta ut bärande bjälkar uppe i tornet och täta om alla fogar i fasaden. Ett omfattande arbete, berättar pastoratets byggleddare Knut Höök.

Utöver detta så är utvändiga plåtar utbytta. Kyrkan är målad invändigt och försedd med ny elvärme.

Renoveringen har kostat 2,6 miljoner kronor. Medel som till största delen tas ur olika kyrkliga fonder.

Liten församling, viktig kyrka

Vistorp är en liten bygd och med en församling på drygt 60 personer. Kyrkan är viktig för bygden och Kyrkorådets ordförande, Rune Ramefors är glad åt resultatet efter renoveringen. Han hoppas att församlingsborna nu ska hitta tillbaka till kyrkan när den åter tas i bruk.

– Vi har återinvigning med biskop Lars-Göran Lönnemark den 7 mars och då hoppas vi på en god avslutning i den vackra kyrkan.

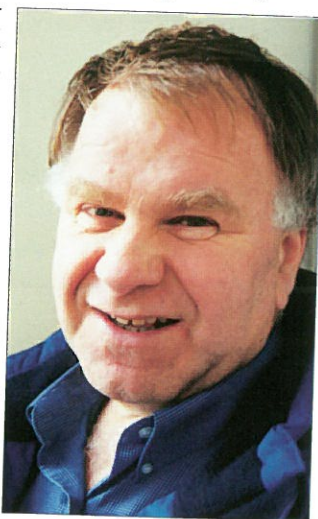
Alternativet, att inte renovera, hade på sikt inneburit att kyrkan hade varit tvungen att tas ur bruk och kanske till och med stängas.

Sevärd på många sätt

Kyrkan innehåller en rad sevärda föremål och är unik på många sätt. Bland annat är bänkarna i kyrksalen mycket gamla och de har nu målats om med originalfärg. Över den romanska dopfunten från 1100-talet svävar en vacker dopängel och på orgelläktaren tronar en annan sevärldhet, en altarpupp från 1775. Ett vackert arbete i trä med originalfärg.

Vistorps nyrenoverade kyrka är väl värt ett besök. Både av församlingsbor och andra.

UJ

Knut Höök, byggleddare

Foto: Urban Jorméus

Det är tusen och en detalj som ska ses över när en kyrka renoveras. Kyrkoherde Lars Magnusson och ordföranden i kyrkorådet i Vistorp, Rune Ramefors, diskuterar.

Återinvigning

av Vistorps kyrka sker Söndagen 7 mars klockan 11 med mässa där biskop Lars-Göran Lönnemark och pastoratets präster och musikanter medverkar.

Svart sorg, saknad och vårens

– Ett samtal om det naturligaste i livet

– Ljuset i tunneln, det är det man måste bitta. Även om det är svårt och allt är totalt svart, säger Iris Johansson.

Var med i ett samtal om sorg, saknad men ändå, tacksambet... Och känn doften av vårens syrener!

S:t Olofs gård i Falköping en vinterdag efter nyår. Det knäpper av köld i knutarna. Men inne vid kaffebordets värme sitter tre kvinnor och samtalar om en annan kyla, den man kan uppleva när man drabbas av svår sorg.

Det är diakonerna i Falköpings pastorat Gun-Lis Lindgren och Pia Forss tillsammans med Iris Johansson. Iris miste sin man Åke för snart tio år sedan.

– Det är helt omtumlande när man drabbas av sorgen, hela livet blir förändrat och man är totalt ensam, säger Iris och fortsätter:

– Jag undvek att tänka på det vi hade haft gemensamt, minnena var för svåra och det gjorde för ont.

Träffade Gun-Lis

Det var då som jag träffade Gun-Lis i Mössebergs kyrkan.

Hon tystnar och möter blicken från Gun-Lis över kaffe-

koppen och man förstår att de har delat mycket av livet. Tillsammans kunde de två kvinnorna jobba med att bearbeta sorgen så att Iris idag kan minnas sin man med glädje i hjärtat.

Måste acceptera

Samtalet glider in på sorgbearbetning. De menar att alla sörjande

Foto Urban Jorméus

Sorgen är naturlig, nyttig och lika verklig och viktig som livet självt. Men man får inte stanna upp i processen. Pia Forss och Gun-Lis Lindgren, diakoner i Falköpings pastorat samtalar med Iris Johansson (th) om sorg.

förr eller senare måste acceptera det som har hänt. Att, som Iris kallar det, sträva och kämpa efter att se ljuset någonstans där långt borta.

– Jag märkte det först av allt i kyrkan. Första tiden tog en del psalmer och predikningar mig extra hårt och jag grät mycket. ”Bred Dina vida vingar”, var en sådan psalm.

Men så en dag kunde hon gå från kyrkan och känna sig bättre.

– Och detta utan att ens ha använt näsduken! Det var vid

ett sånt där tillfälle som jag förstod att allt inte var totalt mörker...

Det fanns ett ljus därborta, även om det var svagt och flämtande.

Talade med Gud

Iris börjar eftertänksamt berätta om en annan händelse.

– Åke älskade syrener och vi brukade alltid plocka dem tillsammans när de blomnade. Första våren efter Åkes död tog jag cykeln, en fikakorg och åkte ensam ut till Gökhem.

Där plockade Iris ett stort fång syrener, precis som hon brukade göra tillsammans med Åke. Och grät ut sin sorg.

– Jag ropade Åkes namn och talade med Gud. Högt!

Iris ler lite åt minnet av sig själv där ute bland syrenerna...

Sedan cyklade hon till kyrkogården och satte alla syrenerna på Åkes grav.

– Det var också ett sånt där ljus som jag minns.

Sorgen måste få ta tid

Sorgen är naturlig, nyttig och lika verklig och viktig som livet självt. Men man får inte stanna upp i processen för det är då den kan bli skadlig.

– Det är viktigt att få ropa ut sin saknad eller på annat sätt visa sin smärta, men det är många som inte vågar det, säger Pia tankfullt.

De tre runt bordet är överens om att det är viktigt att ge den sörjande all den

”Men så en dag kunde jag gå från kyrkan utan att ens ha använt näsduken! Det var vid ett sånt tillfälle som jag förstod att allt inte var totalt mörker...”

alla syrener

tid som behövs. Men, menar Pia, det är lätt att man som sörjande får panik när omgivningen säger att "ryck upp dig, det har ju gått så lång tid nu".

– Då är risken stor att den sörjande lägger locket över sin sorg och inte tillåter sig att sörja färdigt. Då kan sorgen bli farlig och skadlig.

Det finns kanske inga svar på "varför-frågan", men den måste få ställas. Det kanske också är så att någon måste anklagas för det som hänt. Pia säger:

– Många anklagar den döde som har gått bort och lämnat en livskamrat med saknaden. Eller man kanske anklagar Gud.

Det kan vara nödvändigt för att komma vidare och det får man göra, säger de tre kvinnorna runt bordet. Gud klarar det.

Omgivningen viktig

Iris hade turen att ha en omgivning som tog hand om henne och förstod situationen. Systrarna fanns där hela tiden. Arbetskamrater och en arbetsgivare som förstod. Många vänner både inom och utom kyrkan som stöttade på alla sätt.

– En del visste inte vad de skulle säga till mig. Men de kom fram i alla fall, tryckte min hand en stund och såg mig.... Det kändes gott!

– *Efter ett tag upptäckte jag att Gud gav mig så mycket, säger Iris Johansson*

Detta tillsammans med vänskapen med Gun-Lis och ett ökat engagemang i kyrkan gjorde att Iris snabbt kom tillbaka till livet. Även om sorgen fanns där hela tiden.

– Men alla behöver inte mer att göra eller engageras. Det är så olika och helt individuellt, säger Gun-Lis och de övriga håller med.

– Det finns inga patentröslösningar i sorgen men alla behöver någon som ser dem och som kan hjälpa till att komma

vidare om det behövs. Iris fyller i:

– Att ta sig igenom ett sorgearbete själv, det är svårt. Jag tror inte att det går!

Djupare tro

För Iris Johansson blev den svåra sorgen efter Åke också vägen till en djupare tro på Gud. Det medförde ett ökat engagemang i församlingen och kyrkan även om hon beskriver sig själv som kristen även före mannens död.

– Efter ett tag när jag fick se mer av det där ljuset i tunneln, upptäckte jag att Gud gav mig så mycket, det var som om jag var tvungen att vara nollställd innan jag kunde få mer...men, visst undrade jag många gånger varför detta behövde ske.

Att bearbeta sin sorg är inte det samma som att försöka glömma den man älskat eller att saknaden försvinner. Den syftar mer till att kunna gå vidare i livet, att kunna se tillbaka på ett annat sätt; med tacksamhet. Eller som Iris uttrycker det:

– Idag är det med glädje som jag plockar syrener och sätter på Åkes grav.

Och vin terdagen känns med ens varmare runt S:t Olofs gård efter vårt samtal.

Urban Jorméus

Läs mer om diakonernas arbete på sidan 12.

Pernilla ny i Mösseberg

Under vintern sker det byte på orgelpallen i Mössebergs kyrka. Henry Svensson slutar med pension och har redan avtackats efter många år som kantor och musiker i kyrkans tjänst. Henry efterträds av Pernilla Ericson.

Pernilla är inte ny i pastoratet, hon har arbetat i både Luttra och S:t Olof sedan 1990. Men nu blir alltså hennes "hemkyrka" Mösseberg, även om hon fortfarande spelar också i Luttra.

– Det ska bli jättekul att arbeta i Mösseberg, säger Pernilla som redan är i full fart med bland annat körverksamheten.

Körsång ligger Pernilla varmt om hjärtat:

– Ja, det är det som jag tycker är roligast och för tillfället leder jag körerna S:t Olof Gospel, Ung Gospel och Mössebergs Kyrkokör.

Är du intresserad av att sjunga i kör, så kontakta Pernilla på telefon 776330 eller 32120.

Eftertanke i fastetid...

"No other God has wounds"

Han rör vid dig men inte för att äga.
Han väntar tills din egen tid är inne.
Han ser det barn som gråter under träden
men tröstar inte för att slippa lida.
I stället ser han ut en plats på jorden
där ni kan gå tillbaka genom mörkret
tillsammans för att hitta det som fanns där
INNAN det gick sönder, sprängdes, bröts...

Det kan ta år. Ser ut som gråa dagar.
Det kan bli värre än det var förut.
Och hemmet som först väckte dina drömmar
får också sopor som skall kastas ut.
Men en kväll när ni sitter där vid bordet
och ingenting finns kvar att hoppas på
och mörkret ligger tungt mot alla fönster
då ser du att han ser på dig... och då:

hans ansikte berättar om *din* smärta
som han har tagit in var dag i sig
hans kropp har böjts och han har blivit sårad
han är till döden trött men ger dig liv
och aldrig har han skyddat sig mot dig...
då färdas allting hemåt vid ert bord:
du bor i honom och han bor i dig
och platsen där ni bor är en ny jord.

Jes 53, Upp 3:20, ur diktsamlingen *Ett hemligt tecken* av Ylva Eggehorn

Anna Nyberg, som under många år arbetade med vårt Kyrkoblads bidrar med två dikter till eftertanke så här i fastetid.

"De talar till mig - kanske till fler", skriver Anna...

På den tomma väggen
fanns bara en spik kvar
efter en tavla som var borta.
Behövs det mer
för att väcka till bön?
Spikar bar ju
världens Frälsare.

Ur diktsamlingen *Tusen skäl att leva*
av dem Helder Camara, biskop i Brasilien

CD:n alla talar om!

Nu kan du köpa CD:n som är ett måste i varje skivsamling. Körerna i Falköpings församling tillsammans med Petriarci och Ulf Lindström presenteras på CD:n "Kör i-hop". Köp den hos Libergs, i kyrkorna, på pastorsexpeditionen eller muséet. Pris 100 kronor. Du kan också beställa med talongen här intill. Då tillkommer porto. Finns också som kassett.

Jag beställer st CD st kassett "Kör i-hop"
att skickas till

Namn.....

Gatuadress.....

Postadress.....

Pris 100 kronor/styck + porto. Skicka talongen till
"Kör i-hop", Box 734, 521 22 Falköping

Våren är full av musik!

Februari

20	kl 11	S:t Olofs kyrka	Musik i centrum	Ingvar Nilsson, sång och Håkan Henriksson, orgel.
21	kl 18	Torbjörntorps kyrka	Musikgudstjänst	Torbjörntorps kyrkokör
21	kl 19	Slöta kyrka	"Andliga visor"	Eva och Stig Östlund.
27	kl 11	S:t Olofs kyrka	Musik i centrum	Anja Bengtsson, Tomas Grundström, Christophe Liabäck, flöjt, klarinett och piano
28	kl 17	Mössebergs kyrka	Gospelkonsert	S:t Olof Gospel
28	kl 19	Åsle kyrka	Orgelmusik	Ted Rosvall

Mars

6	kl 11	S:t Olofs kyrka	Musik i centrum	Ulf Samuelsson, orgel
7	kl 19	Skörstorps kyrka	"I heliga fastetider"	
13	kl 15	Falköpings förs.hem.	"Unga blåsare"	Anders Jorméus, horn, Johan Wiklund, trombone, Gustav Jannert, piano
14	kl 19	Luttra kyrka	Duettsång	Ellinor Fransson och Pernilla Ericson
14	kl 19	Slöta kyrka	Liten musical	
			Svenska kyrkans unga	
20	kl 11	S:t Olofs kyrka	Musik i centrum Ung Gospel med Pernilla Ericson	
21	kl 17	S:t Olofs kyrka	"Min själ prisar storligen Herren" Skara Domkyrkokör	

Foto: Lars Pettersson

Bergaton årsmodell 1977. Den 17 april kan du lyssna på årets uppsättning av Bergaton i konsert tillsammans med Hobro Bykör och Kammerorkester och Petriarci.

21	kl 19	Karleby kyrka	"Solo & Duo"	Torbjörn Lantz & Ted Rosvall
27	kl 11	S:t Olofs kyrka	Musik i centrum	Tonika, Stenstorp
28	kl 17	S:t Olofs kyrka	Korsets väg av Marcel Dupré	Ulf Lindström, orgel
28	kl 19	Tiarps kyrka	"Med palmer och mantlar"	

April

2	kl 15	Fredriksbergs kyrka	Långfredagsmusik	
2	kl 18	S:t Olofs kyrka	Långfredagsmusik	
4	kl 15	Fredriksbergs kyrka	Sacred Concert, Duke Ellington	Knut Svennings och Ulf Lindström
5	kl 17	Mössebergs kyrka	Musik i psåktid	Kyrkans körer
10	kl 17	S:t Olofs kyrka	Musik för enkel och dubbel kör	Falbygdens Kantorei med Gunno Palmqvist
17	kl 17	Fredriksbergs kyrka	Kyrkokonsert	Hobro Bykör och Kammerorkester, Bergaton och Petriarci
18	kl 18	Torbjörntorps kyrka	Musikgudstjänst	Falbygdens dragspelsklubb
24	kl 11	S:t Olofs kyrka	Musik i centrum	Habo undomskör, Guds Hus Band med Pär Hammarlund

Pilgrimsmadonnan till S:t Olof

”Jag är övertygad om att den som inte väntar sig något, får ingenting...

Den som väntar sig en staty, får en staty...

Den som väntar sig Maria, får besök av Maria...”

Utdrag ur ett brev från en fransk präst

”Vår Fru av Sverige” heter statyn från Frankrike som under mars månad, på väg till Betlehem år 2000, kommer att gästa S:t Olofs kyrka i Falköping.

Denna pilgrimsmadonna har redan besökt ett stort antal kyrkor i Sverige med sin önskan att kalla alla till bön med Jesus och Kyrkans Moder.

Midsommar 1997 anlände hon för första gången till Sverige, pilgrimsmadonnan. En guldfärgad Maria som sittande i en tronstol, bevakande håller fram sitt skötebarn – Jesus, Kristus.

Förebilden för ”Vår Fru av Sverige” är den berömda Viklaumadonnan från Gotland. En staty från 1200-talet som nu förvaras på Historiska Museet i Stockholm.

I Frankrike har ett hundratal statyer vandrat runt för att sedan sprida sig över världen. Statyerna ska förbereda oss inför 2000-års jubileet av Jesu födelse och meningen är att alla pilgrimsmadonnor ska återsamlas på Jesu födelsedag i Betlehem.

Edmund Fricoteaux, en välkänd fransk jurist, upplevde en kallelse – Jungfru Maria vill besöka alla sina barn på jorden – och så startade vandrigen 1995 i Frankrike med 108 statyer eller ikoner. En från varje stift i Frankrike. ”Vår Fru av Sverige” är en av de 42 som lämnat Frankrike.

”Vår Fru av Sverige” har redan varit i många svenska städer och kyrkor. Till oss kommer hon från Mariakyrkan i Göteborg men hon har redan besökt såväl domkyrkorna i Uppsala,

Foto: Inger Ekbohm

”Vår Fru av Sverige”, i Storkyrkan i Stockholm. I mars gästar hon Falköping och S:t Olofs kyrka.

Kalmar och Strängnäs som Storkyrkan i Stockholm. Hon färdas till olika kyrkor och samfund, sjukhus, små kapell och andra institutioner. Överallt där man är beredd att ta emot Maria och hennes budskap.

Uppdraget är att kalla alla människor till bön med Jesus och Kyrkans Moder och i Falköpings församling förbereder man sig som bäst för att ta emot Maria.

– Det blir ett ypperligt tillfälle för människor att komma till kyrkan, sitta ned i enskild andakt och meditation, säger Ingemar Bruto som är ordförande i Falköpings församlings kyrkoråd. Han berättar också att Madonnan kommer att placeras i koret i S:t Olofs kyrka

Vi har haft svårt för Maria i den lutherska traditionen och det finns fortfarande en rädsla för Mariadyrkan som förknippas med katolicismen. Men attityden till Maria har förändrats inom Svenska kyrkan, vi sjunger Maria-psalmer och Maria har sina egna dagar under kyrkoåret. Idag ser vi Maria som Herrens Moder och vördar henne eftersom hon har burit världens frälsare.

Vad väntar du dig i mars; ingenting, en staty eller Maria?

UJ

Två mödrar, två barn. Så lika men ändå så olika och med 2000 år som skiljer. Therese Robbinsson med sonen Samuel, åtta månader begrundar Maria med sitt barn i Mularps kyrka. Foto Mats Thorner.

Mariabilder i våra kyrkor

Vid den senaste renoveringen 1960 av S:t Olofs kyrka fördärvades tyvärr det Mariaaltare i norr där det stora krucifixet dittills suttit. På denna plats på ärosidan i norr satt hon ända till dess att något hände, som förstörde henne.

Pilgrimsmadonnan, som under en månad under mars kommer på besök på väg till Betlehem, borde bli en uppmaning till oss som församling att åter skaffa en bild av Herrens moder till vår kyrka.

Glädjande nog finns det ett antal Mariabilder bevarade i några av våra kyrkor i pastoratet. Här är några exempel.

I Slöta kyrka pryder Maria med barnet korvägen bakom altaret och

i Torbjörntorps kyrka finns dels den gamla sköna medeltida madonnan i koret men också en värdefull tavla på norra väggen bakom predikstolen från sen medeltid föreställande Marie kröning.

Mularps kyrka har flera medeltida bilder bland annat den sköna 1400-talsmadonnan vid triumfbågen. (Se bild ovan).

I Friggeråkers och Marka kyrkor samt på Vistorps kyrkas läktare (!) står hon med Johannes vid korset i altarpuppans.

Slutligen finner vi henne i mer bysantinsk form i Mariakapellet i Församlingshemmet och Mössebergs kyrka i den sköna ikonens form.

Maria var mycket rädd om sin Son och Jesus sörjde för sin mor in i döden. Maria måste få komma tillbaka till oss inte bara i bildens form utan främst i trons värld! Hon är den som fortsätter att peka på sin Son och uppmana till lydnad för Hans ord, som hon en gång gjorde i Kana i Galileen (Joh. ev. 2:5)

LM

**"Min själ prisar
storligen Herren"**
Ett Maria-program med
Skara Domkyrkokör
21 mars klockan 17 i
S:t Olofs kyrka

Effektivitet med känsla

– i ny organisation för kyrkogårdar och kyrkor

Bättre och effektivare organisation och en ny chef ska ge allmänheten väl skötta kyrkogårdar och kyrkolokaler inom Falöpings pastorat. Det blir också lättare att prata direkt med en ansvarig vaktmästare.

Leif Lidholm är chef i den nya sammanslagna organisationen som kallas Fastighets- och kyrkogårdsförvaltningen. Denne 41 årige Lidköpingsbo är dock väl förtrogen med Falbygden eftersom han har arbetat som föreståndare på S:t Olofs kyrkogård sedan 1986.

Det är en stor förvaltning som Leif axlar ansvaret för. Inom pastoratet finns det 20 kyrkogårdar och 18 kyrkor, sammantaget drygt 40 fastigheter. I den nya organisationen har pastoratet samlat alla inom kyrkan som arbetar med fastigheter, lokalvård, vaktmästeri eller kyrkogårdar. Totalt ett trettio-tal hel-, del-, eller timanställda medarbetare. Det medför en förändring för personalen men förhoppningsvis kommer inte människorna i pastoratet märka av det så mycket.

– Vi vill rationalisera administration och annat som inte märks så mycket utåt men som ändå sparar en hel del pengar. Detta gör att vi förhoppnings-

vis kan behålla en hög kvalitet på skötseln av kyrkogårdarna inom hela pastoratet, säger Leif Lidholm.

Nödvändig förändring

En rationalisering är nödvändig för att kunna hålla kyrkogårdarna i det skick som anhöriga har rätt att förvänta sig, men samtidigt få loss pengar till nödvändiga förbättringar för personalen, menar Leif. Många kyrkogårdar saknar de enklaste personalutrymmen och förvaltningen behöver köpa nya maskiner. En översyn är också nödvändig efter sammanslagningen av de gamla pastoraten i Falköping, Slöta, och Yllestad.

Lättare att ta kontakt

Trots en centralisering av administrationen så ska det bli enklare för allmänheten att ha kontakt med kyrkogårdarna eller att hyra lokaler av kyrkan.

– Varje kyrkogårdsvaktmästare ska ha direktkontakt med anhöriga som vill se ut en gravplats eller prata om skötseln av en grav, säger Leif och berättar också att uthyrningen av lokaler ska gå lika smidigt som tidigare.

– Vi är måna om att flytta ansvar och kontakt med församlingsborna till de som är enklast att få tag på, framförallt vaktmästarna för varje kyrkogård eller

Leif Lidholm, ny chef på Fastighets- och kyrkogårdsförvaltningen, men med lång erfarenhet av kyrkogårdar.

kyrka och lokal. De ska alltid kunna svara på frågor och vara till hjälp.

Kyrkopolitikerna viktiga

Om knappt ett år skiljs Svenska kyrkan från staten men det innebär inte några större förändringar för begravningsverksamheten. Den betalning från skattebetalarna som Svenska kyrkan får för att sköta begravningsverksamheten kallas för begravningsavgift. Redan i år kommer kyrkans förvaltning att hålla noga kontroll på hur mycket denna verksamhet kostar för att ge underlag till framtida beslut om avgiften.

– Vi redovisar verksamheten till politikerna och sedan är det de folkvalda kyrkopolitikerna som beslutar om hur stor avgiften ska vara. De har därför en mycket viktig roll, säger Leif.

Att kyrkliga samfälligheter och pastoraten sköter detta korrekt övervakas av en ombudsman på Länsstyrelsen. Ombudsmannen ska också bevaka att människor av annan tro får ett korrekt bemötande eftersom begravningsverksamheten är något som Svenska kyrkan gör på uppdrag av samhället.

UJ

Lättare direktkontakt med kyrkogårdar och kyrkor. Ola Friman, ansvarig vaktmästare på S:t Olofs kyrkogård planerar för framtiden tillsammans med Leif Lidholm

Foto: Urban Jorméus

Livskraft, mission & Sri Lanka

Lutherhjälpen

Från Fastlagssöndag och fram till Palmsöndag (14/2 – 28/3) pågår Lutherhjälpens fasteaktion – Sveriges största insamlingskampanj för internationellt bistånd.

Temat i år är LIVSKRAFT. Det handlar om hoppfullhet och långsiktig utveckling där enskilda individer ställs i centrum.

Insamlingen gäller hela Lutherhjälpens biståndssamarbete i mer än 60 länder över hela världen.

Tid för eftertanke

Fastan är en tid av reflektion och eftertanke. Låt fastebössan som följer

Bild: IKON/Dan Olsson

med Kyrkobladet stå på köksbordet därhemma och fyll den med några kronor varje dag. Lämna den sedan till kyrkan i samband med gudstjänsten på Palmsöndagen eller till pastorexpeditionen.

Lutherhjälpens postgiro är 90 02 56–9. Varje krona som Du ger medverkar till ny livskraft för en medmänniska.

– Pg 90 02 56–9 –

De fattigas gemenskap

Falköpings pastorat samlade in totalt 66.501 kronor i årets missionsinsamling. En ökning med drygt 17.000 från förra årets insamling.

– Missionens uppgift är att i ord och handling sprida budskapet om Kristus. Missionen vill också ge stöd åt svaga och utsatta människor, säger Birgitta Davidsson som är kontraktsombud för missionen och givetvis mycket nöjd med resultatet.

Tema för årets insamling var ”De fattigas gemenskap” och insamlingen pågick från advent till Trettondedag jul.

Missionen har ett drygt 60-tal missionärer i 14 länder och stöttar ett stort antal biståndsprojekt över hela världen. Det handlar om allt från utbildning och sjukvård till stöd för mänskliga rättigheter och lokala kyrkor.

Nästa stora insamlingsutmaning för kyrkan är fasteinsamlingen.

Det kom ett brev...

Inga-Lisa Fairweather skriver från sitt hem Mickle Field i Sri Lanka och tackar för all hjälp under året.

Bild från Inga-Lisa Fairweather

Brevet skrevs i november, just när den efterlängtnade monsunen började släppa sitt efterlängtnade regn över ett förtorkat landskap och naturen vaknar.

Inga-Lisa berättar om människoöden hon möter i ett land som är drabbat av krigets fador och svårt sargat av fattigdom. En situation som inte lämnar mycket plats för människovärdet och den frustration det skapar hos befolkningen. Men brevet är inte nattsvart. Inga-Lisa skriver också om möjligheterna och Falköpingsbornas roll; ”För att lätta det alltid aktuella vattenproblemet, har vi byggt fyra brunnar i år. Byborna gör grävarbetet och vi köper byggmaterial och betalar muraren - med Era pengar!”

Inga-Lisa uttrycker en tacksamhet över hälsa och möjligheter att få hjälpa till. ”Hjärtligt tack för gåvan som vi nyss fick ta emot. Vi ska använda den till en familj som vi just fått besked om, en mor med tre, små barn och en man som är svårt mentalt sjuk. De behöver hjälp med både mat och kläder”.

”Tack också för all hjälp till de gamla som vi fått under det gångna året. De skickar med sina hälsningar”.

Bilden visar de gamla, fotograferade under ett besök i Inga-Lisas trädgård.

Gåvor till Inga-Lisas verksamhet kan sättas in på pg 121375-0 (Falköpings kyrkliga samfällighet).

Nya roller för diakonin

– När man blir äldre, då får man tid att fundera och då dyker ofta de existensiella frågorna upp... Detta enkla faktum, och att vi blir fler som är äldre ger diakonin inom kyrkan nya och viktiga arbetsuppgifter

Vi lever allt längre.

– Många 20 år eller mer efter pensioneringen och de har "tid" att uppleva andra, nya sorters kriser. Detta är en viktig arbetsuppgift för oss, säger Pia Forss diakon i Svenska kyrkan. Hon fortsätter:

– En del får uppleva sorgen att de egna barnen dör före, andra mister en livskamrat och får många år i ensamhet och människor går igenom livssituationer som inte inträffade förr när man dog tidigare i livet. Många får tunga frågor att ta tag i....

Förändrad roll

Kollegan Gun-Lis Lindgren berättar att samhället sköter om allt fler av de uppgifter som diakonerna hade:

– När jag började som diakonissa arbetade jag mer som distriktssköterska. Och traditionellt hade diakonin också hand om utbildning, men detta är borta idag, säger Gun-Lis Lindgren.

Diakonerna är överens om att det är helt i sin ordning att samhället tar över verksamheter. Samarbetet med kommun och landsting fungerar också väl så det är mer en fråga om att komplettera varandra.

– Som kyrka måste vi våga ge upp verksamheter för att gå vidare till nya uppgifter, säger Gun-Lis Lindgren.

Och där står diakonin idag. Inför nya svåra men inspirerande uppgifter.

"Att se människor"

Diakoni betyder "att tjäna". Diakonerna är de svagas företrädare och det handlar om att se människor.

– Diakoni är att återupprätta människans värde här i Falköping, säger Pia Forss med eftertryck. Att se och att våga finnas vid sidan om en människa som kämpar, kanske med existensiella frågor. Jag kan inte ge svar på frågor eller "göra jobbet", svaret finns alltid

inom människan själv. Men jag kan kanske peka på möjligheterna...

Kristi händer på jorden

Att vara de svagas företrädare i Falköping är inte enkelt. Kanske gäller det att följa med en människa till en hyresvärd när en ny lägenhet är livsviktig för att kunna ta sig ur en nedbrytande miljö. Eller att samla invandrarkvinnor tillsammans med deras barn, sådana människor som inte syns så ofta i vårt samhälle. Inte ens i kyrkan!

Detta är praktiska uppgifter för diakonerna. Eller att ha samtalsgrupper, göra sjukbesök i hem eller besök hos människor på olika institutioner och att möta sorg eller människor för enskilda samtal. Arbetsuppgifterna är många och en blandning mellan praktiska sysslor och psykiskt och andligt omvårdande.

– Det är så det ska vara, vi vill vara Kristi händer på jorden, säger diakonerna.

Och Kristus gjorde som bekant ingen skillnad mellan kroppens olika funktioner.

Lasta av arbetsbördan

Diakonerna har också en liturgisk uppgift, de assisterar vid mässan och håller andakter.

– Något av det viktigaste är att bära fram allt och alla vi möter i mässan. Veckan är inte slut förrän jag har lämnat av allt jag mött, alla människoöden, all sorg... där vid nattvardsbordet, säger Pia Forss.

Det är det yttersta tecknet på att det inte är diakonen som ska göra jobbet, lösa konflikter, trösta eller svara på frågor, utan någon med mycket större makt.

Alla har ansvar!

Inom församlingarna är det många frivilliga som arbetar med diakoni. De finns där av en speciell anledning:

– Det finns ingen levande församling utan diakoni, menar Gun-Lis Lindgren. Alla döpta har ett diakonalt ansvar, det går inte att "anställa bort". Den tillhör oss alla, alla har ju ett ansvar för sin nästa.

Pia Forss

Gun-Lis Lindgren

Foto: Urban Jorméus

Detta händer med kyrkoskatten

Alla är med och betalar skatt till Svenska kyrkan. För 1999 blir denna skatt oförändrad, det har samfällighetens politiker beslutat.

Skatten blir till en kyrklig verksamhet för drygt 30 miljoner och investeringar under året på en miljon kronor.

Här kan du se hur kyrkan använder pengarna.

Oförändrad kyrkoskatt inom samfälligheten på 1 krona och 58 öre per intjänad hundralapp. Det har Kyrkofullmäktige redan beslutat om. Kyrkofullmäktige är Falköpings kyrkliga samfällighets högsta beslutande församling och där sitter de politiker som vi väljer i kyrkovalet.

Den som inte är medlem i Svenska kyrkan betalar 25% av kyrkoskatten. Detta ska täcka kostnaderna för begravningsverksamheten.

Skar i budgeten

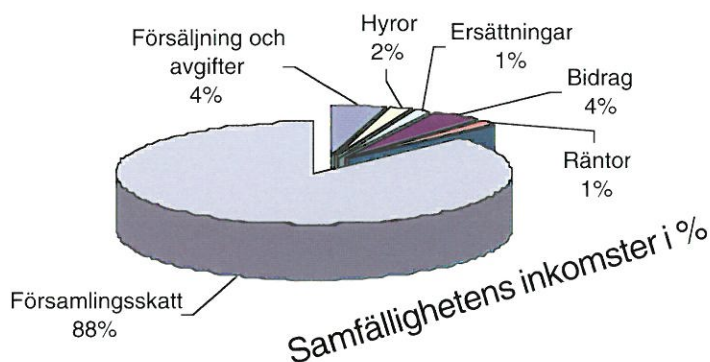
Den summa som samfälligheten har att bedriva verksamhet för beräknas bli drygt 30 miljoner kronor. Målet, att inte behöva höja skatten har inneburit att det varit svårt att få inkomster och utgifter att balansera:

– Vi var tvungna att minska de önskemål som alla enheter lämnade in under budgetarbetet med nästan 1,2 miljoner kronor, men nu har vi en budget som är i balans, berättar Agneta Fürst som är tillförordnad kansli-chef i samfälligheten.

Skatten som betalas av församlingsborna uppgår i budgeten till 26,6 miljoner, resten täcks av inkomster från gravskötsel, uthyrning av lokaler och andra bidrag.

Investeringar under året

Även om det är en stram budget finns det ett litet utrymme för investeringar. Totalt uppgår dessa till en miljon kronor och de största summorna går till förbät-

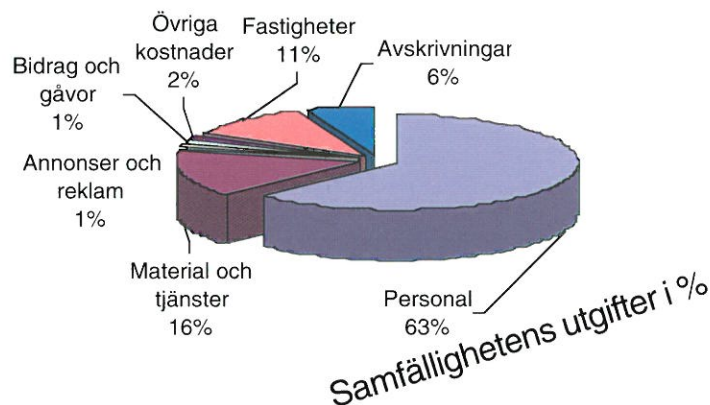

ringar av personalutrymmen runt om på de olika kyrkogårdarna, maskiner för kyrkogårdarnas skötsel och utrustning inom administrationen.

En stor verksamhet

Samfälligheten har ett 90-tal anställda och en stor och omfattande verksamhet. Det är gudstjänster, barn- och ungdomsverksamhet, konfirmandarbete, förskolor och daghem, diakoni, musik och administration. Till detta kommer fastighets- och begravningsverksamheten samt kostnader för förtroendevalda i olika nämnder och råd. Detta gör att personalkostnaderna är den största utgiftsposten i budgeten, drygt 19 miljoner.

Samfällighetens kyrkor, församlingshem och övriga byggnader kostar under budgetåret 3,3 miljoner kronor.

Frukostmöte för ALLA kvinnor

i S:t Olofs gård

Sista lördagen i varje månad, 9 – 11 har vi frukostmöte för kvinnor i alla åldrar. Vi äter en enkel frukost, umgås och lyssnar till intressanta föreläsare. Information, ring diakonin tel 776325 eller 776329

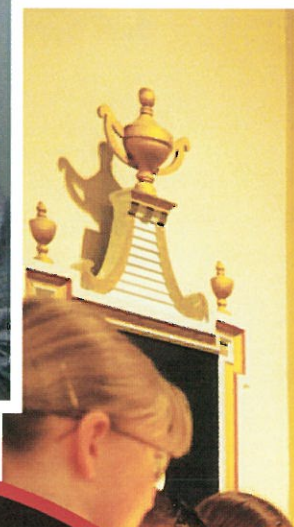
Välkommen!

Prösten

av Anders Parsmo

Ung i Svenska kyrkan

Var är det **hög ljudnivå, full fart och stökigt**, men samtidigt möjligt att sitta i **stillhet, fundera och ställa frågor om livet?**

Jo, hos Svenska kyrkans unga!

Följ med en fredagskväll till Tiarp och Yllestad.

I Tiarp samlas Svenska kyrkans unga i Hembygdsgården. Det är ett 15-tal ungdomar från bygden som kommer regelbundet.

Ljudnivån är hög. Omöjligt att göra sig hörd.

Mitt i stormen sitter församlingsassistenten Sara Strömberg, lugn som en filbunke och tillsammans med ungdomarna planerar hon för nästa veckas resa till innebandyturneringen i Lidköping...

Programmet för kvällarna varierar, det är innebandy, spökvandring, träning och planering för läger och hajker. Korta andakter och ibland en sång och så förstås... aftonbön. Sara Strömberg är ansvarig för ett stort arbete:

– I Slöta, Karleby, Åsle, Tiarp, Mularp och Skörstorp är vi över hundra barn och ungdomar som samlas regelbundet, berättar hon.

Ungdomarna bestämmer

Ofta är det ungdomarna själva som tar initiativ till verksamheten i Svenska kyrkans unga. Därför blir verksamheten olika från ort till ort.

I Yllestad träffas ett 20-tal ungdomar en fredag kväll varje månad. Och då blir det en riktig helkväll som inte slutar förrän långt fram på natten. Sami Kaukonen, en av

initiativtagarna berättar:

– Vi börjar klockan sex med någon bollsport. Efter duschen går vi till ungdomsmässan som börjar vid åtta-tiden. Efteråt blir det korv, cola och gemenskap, kanske någon lek eller annat. Kvällen brukar avslutas med film innan alla börjar ta sig hemåt.

– Jag tror att vi har hittat ett koncept som gör att alla trivs med något under kvällen, säger han.

Kristina Persson är församlingsassistent i Yllestad och hon tycker att det är extra roligt att kontakten med kyrkan blir naturlig:

– Många börjar i Svenska kyrkans unga före eller under konfirmationen. Och det gör att många kommer till kyrkan efter konfirmationen också.

Fart med lugn

– Gå ut och bär frukt, säger prästen Lennart Lönnqvist till ungdomarna i mässan klockan 20.15. Alla deltar med hela sin varelse och lever med i mässan. Funderar. Lugn och eftertanke.

För en timme sedan var det 100% på innebandyplanen. Och om en timme är det korv och lekar, skratt och kanske Bruce Willis som fightas på video...

Fart och kaos. Lugn och eftertanke.

Det är Svenska kyrkans unga.

Foto: Urban Jorméus

UJ

AKUS- TIK		KRON- DEL	MITT I ÄRTA	OGÄR- NING	PROFET	KÄND SOL- & VÄRARE
ÄR UDDA RIKSDAG						
PRO- NOMEN			SATS			
			FISKDEL			
VÄTT MÄTT		STÖR FÄGEL- RÖRELSE				
OCK					TVÅ LIKA	
SKREVS EN SAGA OM						
FÖRUT- SES NÄMND					SVAVEL VITSIG DAM	
UPP- TÄCKA		EVIG FRID	ARK- MAN	AV- SLUTAR HELG	LÄGE	MORS- GRIS
					STOFT DYGENS- DEL	LITEN VIKT
						BRAGD
						VARNSNA SEDE- LÄRA
ÄR SEP- TEMBER DEN					KADAVER SLUTAR GÅNGSE	SPEL- FORM
DANS- FÄGEL					KVERU- LERA	
KORT KANSKE			TAK- VÄXT RÖRGAS		SÄLL	
FLÖ- DADE				TON- SÄTT- ARE	PERFID- MIN	HÖNS- UNGE
TA GENVÄG					SÅLD TILL HÄLFTEN	AUG- USTI- MAN
			VRÅNGA KAVIAR			KRYPIN
						TJÄDER- LÄTE
AMU- SERA		TEGAR KRYA			SLOGS MED DRAKE	VÄSTER- BOTTEN
						SKY KAN HÄLLAS
RA- SANDE			FÄSTA LÄTT		ÄR SCOUT ALLTID	ÄR KALL ZON
UNDER- GÅNG						TÖA JAGET
			FAR MÄTS ÅLDER I		SPANIEN FEMTE TONEN	VIND- STÖT
						FINNS ÄR OM- FLUTEN
FÄGEL ELLER KRAKE	GRÖN- SAK			MOR- GON- VÄTA		NORGE LÄNGD
						MITT I ORKAN
LÄNGT LOPP						ROND

© Argument Förlag 1999

Lösningen på korsordet skickas tillsammans med namn och adress till Märta Öberg, Pastorexpeditionen, Box 734, 521 22 Falköping senast 10 april 1999. Vinster delas ut till de tre först öppnade rätta svaren. Vinnare i korsordet i Kyrkobladet nr 4 1998: Birgitta Davidsson, Brismene Karlshem • Rudolf Dahlgren, Mellomgårdsgatan 23 Falköping • Ing-Britt & Arne Häger, Mogårdsgatan 15 Falköping.